

Til lovforslag nr. L 95

Folketinget 2016-17

Skriftlig fremsættelse (30. november 2016)

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af sundhedsloven, lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed og lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet (Etablering af en bisidderordning, praktiserende kiropraktorers mulighed for henvisning til billeddiagnostiske undersøgelser og kvalitetsarbejde m.v.)

(Lovforslag nr. L 95)

Med dette lovforslag gennemfører regeringen et kvalitetstjek og en ajourføring af lovgrundlaget og en tydeliggørelse af retsstillingen på en række områder med aspekter i forhold til både patienter og behandlere. I lovforslaget samles en række enkeltstående initiativer for at sikre tydelige og mere gennemsigtige regler, sikre behandling af høj kvalitet og styrke patienternes retssikkerhed.

Regeringen lægger med lovforslaget op til som en permanent ordning at tilbyde patienter, der klager over sundhedsvæsenets sundhedsfaglige virksomhed, mulighed for en uvildig bisidder i forbindelse med dialogsamtaler med sundhedsvæsenet om klagen. Sundhedsministeren bemyndiges til at indgå aftale med én eller flere private institutioner om administration og drift af ordningen.

Endvidere foreslås det at bemyndige sundhedsministeren til at fastsætte regler om, at praktiserende kiropraktorer kan henvise til diagnostiske undersøgelser på sygehuse til brug for udredning hos den praktiserende kiropraktor.

Forslaget indebærer desuden en regulering af midlertidig og lejlighedsvis sundhedsfaglig virksomhed her i landet. Som følge af gennemførelsen af EU's anerkendelsesdirektiv fra 2005 anerkendes EU- og EØS-statsborgeres sundhedsfaglige kvalifikationer fra andre medlemslande. Forslaget implementerer ikke ny EU-lovgivning, men har til formål at skabe en tydelig hjemmel for sundhedsministeren til at fastsætte betingelser for - men også rettigheder og pligter i forbindelse med - den midlertidige og lejlighedsvis udøvelse af sundhedsfaglig virksomhed her i landet uden autorisation. Forslaget skal desuden sikre, at der gælder klare regler for tilsynet med denne persongruppe, herunder at der kan fastsættes nærmere regler om udførelsen af tilsynet og de tilsynsforanstaltninger, der kan iværksættes.

Det foreslås endvidere at bemyndige sundhedsministeren til administrativt at kunne fastsætte nærmere regler om det tilskud til dækning af udgifter til behandling hos praktiserende speciallæger, som regionsrådet yder til personer, der er omfattet af sikringsgruppe 2, herunder om den praktiske anvendelse af reglen.

Forslaget udmønter herudover økonomaftalerne for 2016 med regionerne og kommunerne om, at der skal indføres en ny tilgang til kvalitetsarbejdet i sundhedsvæsenet. Regeringen blev i disse aftaler enige med Danske Regioner og KL om at udfase akkrediteringen efter Den Danske Kvalitetsmodel på offentlige sygehuse og det præhospitale område og samtidig indføre en ny tilgang til kvalitetsområdet, som i højere grad sætter fokus på kvalitetsudvikling fremfor kvalitetskontrol og på klare mål og resultater, som skaber værdi for patienten og borgeren.

Den nye tilgang til kvalitetsområdet er dermed også et udtryk for tillid til ledelserne og medarbejderne, som i højere grad skal have plads og faglig motivation til at skabe forbedringer til gavn for patienterne. Hensigten med den nye tilgang er således også at afbureaukratisere. Denne del af lovforslaget er således en konsekvensændring som følge af økonomaftalerne.

Med lovforslaget ændres desuden sundhedslovens territorialbestemmelse, således at sundhedslovens definitionsbestemmelser kan sættes i kraft for Færøerne.

Endelig foreslås det at bemyndige sundhedsministeren til, efter forhandling med de respektive ressortministre, at fastsætte regler om, at visse personer af sikkerhedsmæssige hensyn eller hensyn til retshåndhævelsen ikke skal have ret til selv at vælge sygehus efter reglerne om udvidet frit sygehusvalg ved udredning og behandling. Det skal ses i lyset af, at ministeren efter gældende ret har bemyndigelse til, efter forhandling med de respektive ressortministre, at fastsætte regler om, at disse personer ikke har ret til selv at vælge sygehus efter reglerne om frit sygehusvalg og reglerne om frit og udvidet frit sygehusvalg ved diagnostiske undersøgelser.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg hermed anbefale lovforslaget til det Høje Tings velvillige behandling.